

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Olgou Charvátovou v právní věci žalobce: **J. Š.**, právně zastoupen *JUDr. Alenou Kasalovou, advokátkou, se sídlem AK nám. Republiky 2, 301 00 Plzeň*, proti žalovaný: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, odbor životního prostředí, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **25.2.2009, č.j. ŽP/883/09**

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, Škroupova 18, 306 13 Plzeň. ze dne 25.2.2009 č.j. ŽP/883/09 a rozhodnutí Městského úřadu, odboru správního a dopravního Přeštice, ze dne 12.12.2008 č.j. SD-Hru/20389/2008 se ve výroku III., IV., V. a VI. zrušují pro vady řízení, věc se vrací žalovanému správnímu orgánu Krajskému úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, Škroupova 18, 306 13 Plzeň, k novému řízení a rozhodnutí.**
- II. **Žalovaný Krajský úřad Plzeňského kraje, Škroupova 18, 306 13 Plzeň je povinen uhradit do 1 měsíce od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Aleny Kasalové částku 10.640 Kč.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včasnou žalobou ze dne 25.3.2009 domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, Škroupova 18, 306 13 Plzeň, ze dne 25.2.2009 č.j. ŽP/883/09, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu, odboru správního a dopravního Přeštice ze dne 12.12.2008 č.j. SD-Hru/20389/2008 ve výroku III, IV, V a VI, kterým žalobce byl uznán vinným z přestupku dle § 63 odst. 2 zák.č. 449/2001 Sb., o myslivosti ve znění pozdějších

předpisů (dále jen zák. o myslivosti) a byla mu uložena pokuta ve výši 3.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Žalobce zdůvodnil žalobu tím, že správní orgány nedostatečně a neodborně zjistily skutkový stav věci a na tomto základě učinily nesprávný závěr. V žalobě jsou obsaženy následující žalobní body: (1) žalobním bodem žalobce namítá, že nebylo prokázáno tvrzení správních orgánů, že žebřík, který byl žalobci odcizen, je totožný s žebříkem, který popsali svědci R.N. a P.K. (2) polemizuje se závěrem správních orgánů, že jím umístěný žebřík byl mysliveckým zařízením a s výkladem správních orgánů pojmu myslivecké zařízení. Namítá konkrétně, že správní orgán I. stupně neodůvodnil svůj závěr, že se v předmětné věci jednalo o myslivecké zařízení, s námitkou se nevypořádal ani odvolací orgán. Z ust. § 9 odst. 2 zák. o myslivosti nelze dovozovat, že veškerá zařízení zhotovená pro pozorování a to nejen zvěře, jsou mysliveckým zařízením. Dle tohoto výkladu odvolacího orgánu by docházelo k diskriminaci členů mysliveckých sdružení (dále jen MS) při realizaci jejich koníčků, neboť nečlen MS je oprávněn pozorovat zvěř kdekoli a umísťovat za tímto účelem při splnění dalších předpokladů jakákoli zařízení. Je zřejmé, že ust. § 2 odst. 2 zák. o myslivosti popisuje zařízení, která svým charakterem již mysliveckými zařízeními jsou, tzn. jsou mimo jiné využívána k výkonu práva myslivosti. Dle žalobce se mysliveckým zařízením stává zařízení až poté, kdy myslivecké sdružení, resp. subjekt oprávněný právem myslivosti v daném teritoriu rozhodne o jeho zařazení a výkon práva myslivosti se zde začne skutečně vykonávat. (3) namítá, že nebylo postaveno na jisto, kde jím umístěný žebřík stál. Žebřík, který žalobce na daném místě umístil, nebyl fakticky ztotožněn s tím, který popsali svědci. Není zřejmé, zda někdo žalobcem umístěný žebřík viděl a jeho přesné umístění. Správní orgán se touto skutečností nezabýval, neprovedl místní šetření a nemůže proto najisto tvrdit, kde žebřík stál. **Žalobce navrhl zrušení rozhodnutí obou stupňů** a aby soud uznal žalovaného povinným zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Náhrada nákladů řízení byla vyčíslena dle vyhl.č. 177/1996 Sb., na celkovou částku 10.640 Kč. Spočívá v zaplaceném soudním poplatku 2.000 Kč, odměně advokáta dle § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 citované vyhlášky za 3 právní úkony - převzetí věci a přípravu zastoupení, sepsání žaloby a přítomnost u jednání 21.9.2010 po 2.100- Kč, režijní paušál za tyto úkony 3x po 300-Kč, a 20%DPH, odměna činí bez DPH 7.200- Kč, s DPH 8.640 Kč.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření z 11.3.2010 odkázal na výsledek vyřízení podnětu Ministerstvem zemědělství(dále jen MZ) pod č.j. 17087/2009-1623 z 19.11.2009, kde bylo mimo jiné po zrekapitulování spisu uvedeno, že MZ přisvědčilo krajskému úřadu a konstatovalo, že mysliveckým zařízením je i mobilní žebřík k pozorování zvěře, bylo jednoznačně prokázáno, jak vyplývá z protokolu o podání vysvětlení, který učinil na Policii České republiky (dále jen PČR) Plzeň-jih, OOP Přeštice žalobce, který uvedl, že umístil posed pozorovací žebřík u potoka pod lesem Březníkem, což je lokalita po pravé straně silnice mezi obcemi Lužany ve směru na Příchovice a dále bylo prokázáno, že předmětný posed – pozorovací žebřík byl umístěn ve vzdálenosti cca 200 metrů od hranic sousední honitby, v závorce je uvedeno, že se jednalo o vzdálenost cca 10 metrů od hranice sousední honitby. Dále vzal za prokázané, že posed byl opřen o vrby u potoka a byl určen k pozorování zvěře, jednalo se o posed domácí výroby, výšky cca 2,5 metrů, vyrobený z krovních latí, z materiálu dále vyplývá, že žalobce je držitelem loveckého lístku, členem MS Lužany a vykonává funkci honebního starosty, Honebního společenstva Lužany a u žalobce lze předpokládat znalost

zákona v myslivosti, cituje §§ 45 odst. 1 písm. s), 63 odst. 2 zák. o myslivosti. Z toho ministerstvo dovodilo, že samotné umístění mysliveckého zařízení ve vzdálenosti do 200 m od sousední honitby je porušením § 45 odst. 1 písm. s) zák. o myslivosti a nesouhlasí ani s dalšími tvrzeními, která žalobce uvedl v podnětu. PČR provedla ohledání místa činu s odkazem na protokol o ohledání místa činu z 26.7.2008, kterého byl žalobce osobně přítomen, provedla mapový zápis místa. Nesouhlasilo ani s námitkou, že správní orgán nemůže najisto tvrdit, kde žebřík stál s tím, že žalobce sám za účasti PČR při ohledání místa činu do protokolu 26.7.2008 označil místo, kde jím žebřík byl umístěn a z tohoto důvodu bez jakýchkoliv pochybností bylo zřejmé, že se lokalita nacházela v blízkosti hranic obou honiteb ve vzdálenosti 200 metrů od hranice sousední honitby. **Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, náhradu nákladů řízení neúčtoval.**

Žaloba je důvodná.

Soud zjistil z obsahu správního spisu, že dne 24.10.2008 bylo Městskému úřadu Přeštice, odboru správnímu a dopravnímu (dále jen správní orgán nebo správní orgán I. stupně) ze strany PČR, obvodního oddělení Přeštice doručeno oznámení přestupku na osoby: P.K. podezřelého z přestupku proti majetku dle § 50 odst. 1 písm. a) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen přestupkový zákon), kterého se měl dopustit tím, že dne 25.7.2008 v době od 12:00 do 20:00 hod. odcizil zařízení na pozorování zvíře – posed u potoka pod lesem Březníkem mezi obcemi Lužany a Příchovice, aj. Š. (dále jen žalobce) podezřelého z přestupku proti pořádku ve státní správě dle § 46 odst. 1 přestupkového zákona, kterého se měl dopustit tím, že umístil myslivecké zařízení blíže než 200 m od hranice sousední honitby, čímž porušil ust. § 45 odst. 1 písm. s) zák. č. 449/2001 Sb. o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů. Součástí spisového materiálu PČR je vedle protokolů a úředních záznamů o podání vysvětlení rovněž protokol o ohledání místa činu, které se za přítomnosti žalobce konalo dne 26.7.2008 v 10:40 hod. a nebyly při něm zjištěny žádné stopy.

Před zahájením řízení konzultoval správní orgán I. stupně věc s orgánem státní správy myslivosti (Městský úřad Přeštice, odbor regionálního rozvoje a životního prostředí). Ve zprávě ze dne 5.11.2008 orgán státní správy myslivosti správnímu orgánu I. stupně sdělil, že zák. o myslivosti přímo nevymezuje pojem myslivecké zařízení, a tedy je na posouzení orgánu státní správy myslivosti, zda se jedná o myslivecké zařízení či nikoliv. Ze všech podaných vysvětlení jasně vyplývá, že se v daném případě o myslivecké zařízení jednalo, když sám žalobce v protokolu o podání vysvětlení v souvislosti s umístěním posedu uvedl, že je členem mysliveckého sdružení Lužany (dále jen MS Lužany) a tento posed byl v lokalitě MS Lužany.

V jednání žalobce správní orgán spatřoval přestupek na úseku myslivosti dle § 63 odst. 2 zák. o myslivosti. Řízení o přestupku bylo zahájeno dne 14.11.2008. P.K. bylo správním orgánem sděleno obvinění z přestupku proti majetku dle § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona a ve věci obou přestupků bylo vedeno společné řízení dle § 57 odst. 2 přestupkového zákona. Při ústním jednání dne 1.12.2008 byli vyslechnuti oba obvinění a provedeny svědecké výpovědi R.N. aj.Z. Ve výpovědích jsou patrné vzájemné rozpory, a to nejen ve vztahu k tomu, zda posed přinesený žalobcem odcizil právě obviněný K. ale také ohledně toho, zda byl posed z daného místa vůbec odnesen. Žalobce uvedl, že si inkriminovaného dne kolem poledne na daném místě opřel o olše žebřík vysoký cca 2,5 m, bez střílny, s opěrkami

na ruce, z něhož si chtěl večer vyfotit, resp. natočit kamerou bachyni se selaty, které na daném místě předchozího dne viděl. Žebřík měl ve vlastní honitbě. Nebylo to sice 200 m od hranice honitby, jak stanovuje zákon, nechtěl tam však lovit. Když se večer po 19. hodině na místo vrátil, žebřík zde nebyl. Po okolí se žalobce nerozhlížel, žebřík však na daném místě nenašel ani později, když se na místo šel podívat na výzvu policie. Z odcizení žebříku žalobce obvinil p. K., přičemž tvrdil, že se mu p. K. k odnesení žebříku doznal. Obviněný K. však skutečnost, že by posed odnesl, kategoricky popřel. Tvrdil, že posed na daném místě večer inkriminovaného dne viděl ležet v kopřivách, to však bylo až poté, co se o jeho zmizení dozvěděl od žalobce. Poseď tam pak ležel ještě možná za měsíc. K jeho popisu uvedl, že se jednalo o posed vysoký cca 2,5 metru se sedátkem, přičemž si nevšiml, zda měl posed podporu na ruce nebo zbraň. Dané místo je cca 10 m od hranice honitby mysliveckého sdružení Příchovice (dále jen MS Příchovice). Dle jeho názoru není pochyb o tom, že se jednalo o posed určený k lovu, nikoliv pouze o žebřík určený k pozorování – tedy se jednalo o myslivecké zařízení. Svědek N. uvedl, že na daném místě byl cca 2-3 týdny po předmetné události, přičemž v tu dobu tam pořád ještě leželo myslivecké zařízení, které popsal jako žebřík vysoký do 3 metrů se sedadlem a předním opěradlem, vyrobený z krovových latí, natřený nahnědo. Z výpovědi žalobce vyplývá, že svoji obhajobu založil na tom, že sice nepopírá, že předmetný žebřík postavil na místo nacházející se blíže než 200 m od hranice sousední honitby, učinil tak však ne jako člen MS, ale jako milovník přírody a fotograf.

Rozhodnutím ze dne 12.12.2008, č.j. SD-Hru/20389/2008, které bylo žalobci doručeno dne 19.12.2008, bylo řízení o přestupku proti obviněnému K. dle § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích zastaveno (výrok I.), žalobce byl s nárokem na náhradu škody odkázán na soud (výrok II.), žalobce byl uznán vinným z přestupku dle § 63 odst. 2 zákona o myslivosti (výrok III.), byla mu uložena pokuta výši 3.000 Kč (výrok IV.), byla mu stanovena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč (výrok V.) a byla mu stanovena povinnost uhradit pokutu a náklady řízení příloženou poštovní poukázkou nebo bezhotovostně na účet města Preštice (výrok VI.). Vinu žalobce zdůvodnil správní orgán jeho doznáním, že svůj „žebřík“ umístil v blízkosti hranice sousedního revíru. Tvzení žalobce, že nešel lovit, ale pouze pozorovat, fotit, nebo filmovat divoká prasata, dle názoru správního orgánu žalobce jako člena mysliveckého sdružení nezbavuje odpovědnosti dodržovat zákon o myslivosti. Skutečnost, že se jednalo o myslivecké zařízení, správní orgán zdůvodnil vyjádřením orgánu státní správy myslivosti a vyjádřením členů MS Příchovice p.K. a p. N., kteří toto zařízení viděli a neměli žádné pochybnosti o tom, že se skutečně jedná o posed.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo správnímu orgánu doručeno dne 31.12.2008, a to proti výrokům III., IV., V. a VI. V odvolání žalobce namítal, že neví, proč správní orgán překvalifikoval přestupek proti pořádku ve státní správě na přestupek na úseku myslivosti. Přenosný dřevěný žebřík nebyl zařízením určeným k výkonu práva myslivosti, ale pouze dočasným přenosným zařízením určeným k zadokumentování chování černé zvěře. Na téma myslivecká zařízení existuje mnoho literatury, ale také judikatury, a je zřejmé, že se mysliveckým zařízením stává až poté, kdy příslušné myslivecké sdružení, resp. subjekt oprávněný právem myslivosti v daném teritoriu rozhodne o jeho zřízení a výkon práva myslivosti se zde začne skutečně vykonávat. Touto otázkou se správní orgán vůbec nezabýval. Mysliveckým zařízením se zařízením, dle žalobce, stává ne svojí technickou povahou, ale faktickým užitím, což správní orgán do svého rozhodnutí vůbec nepromítl. Dle žalobce rovněž není rozhodné, v jakém oděvu chodí do přírody, a rovněž jeho

aktivity v občanském sdružení nemohou být důvodem, aby nemohl svobodně provozovat své koníčky.

Rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje, odbor regionálního rozvoje (dále jen žalovaný) ze dne 25.2.2009, č.j. ŽP/883/09, které bylo žalobci doručeno dne 27.2.2009, bylo jeho odvolání zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. K námitce žalobce ohledně definice pojmu „myslivecké zařízení“ žalovaný v odůvodnění rozhodnutí argumentoval ust. § 9 odst. 2 zákona o myslivosti, dle kterého je zakázáno poškozovat nebo ničit slaniska, napajedla, zařízení pro přikrmování, pozorování a lov zvěře a další myslivecká zařízení, z něhož dovedl, že mysliveckým zařízením je pro účely zákona o myslivosti mimo jiné myšleno také zařízení pro pozorování zvěře. Žalovaný uzavřel, že žalobce nepopírá, že ve vzdálenosti do 200 metrů od hranic sousední honitby umístil přenosné zařízení za účelem pozorování zvěře, že se s ohledem na shora uvedené jednalo o myslivecké zařízení a že porušením ust. § 45 odst. 1 písm. s) zákona o myslivosti je již samotné umístění mysliveckého zařízení ve vzdálenosti do 200 metrů od hranic sousední honitby, aniž by bylo třeba tohoto zařízení použít. Pro závěr, že žalobce porušil zákon o myslivosti dle žalovaného svědčí rovněž výpovědi svědků N. a K., kteří předmětné zařízení viděli a shodli se na tom, že mělo charakter žebříkového posedu běžně užívaného v myslivecké praxi. V této souvislosti nelze opomenout, že sám žalobce označil v policejním protokolu toto zařízení za posed – pozorovací žebřík. Jeho popis posedu se shoduje s popisem podaným svědky N. a K. Dle odvolacího orgánu není přitom pochyb o tom, že posed je myslivecké zařízení. Žalobce je členem MS Lužany a lokalita, kam posed umístil, spadá do honitby v užívání MS Lužany. Tvrzení žalobce, že zařízení na dané místo sice postavil, ale ne jako člen MS, ale jako milovník přírody a fotograf, označil žalovaný za účelové. Závěrem žalovaný konstatoval, že žalobce je držitelem loveckého lístku, členem MS Lužany a vykonává funkci honebního starosty Honebního společenstva Lužany, které je držitelem předmětné honitby, žalobce si proto musel být minimálně vědom toho, že svým jednáním může porušit zákon o myslivosti.

Doručením žaloby u Krajského soudu v Plzni bylo zahájeno řízení dle části třetí hlavy druhé dílu prvního zák.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.).

Žalobou je napadeno rozhodnutí žalovaného o přestupku, které podléhá soudnímu přezkumu dle § 83 odst. 2 přestupkového zákona. Řízení ve smyslu § 31 odst. 2 s.ř.s. ve věci přestupku rozhoduje specializovaný samosoudce. V této věci bylo soudem shledáno, že jsou splněny všechny podmínky řízení pro soudní přezkum žalobou napadené rozhodnutí (§ 64 s.ř.s. a § 103 o.s.ř.).

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta 1 s.ř.s.).

V případě podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně (Městský úřad Přeštice) nadřízeným správním orgánem (krajský úřad) soud pohlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek.

Žaloba by byla důvodná, pokud by ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. byla prokázána tvrzení žalobce o tom, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím správního orgánu nebo ve smyslu § 65 odst. 2 s.ř.s. postupem správního orgánu takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

Řízení o přestupcích je upraveno v zákoně o přestupcích v části třetí (§§ 51-58) a tam, kde speciální úprava chybí se řídí správním řádem, v daném případě konkrétně zák. č. 500/2004 Sb., správním řádem, v platném znění. Soud se zabýval i otázkou, zda napadené výroky správních rozhodnutí netrpí vadou, ke které soud musí přihlížet z úřední povinnosti ve smyslu § 76 odst. 1 s.ř.s. a zjistil, že napadená rozhodnutí touto vadou netrpí, nejsou nulitní ani nepřezkoumatelná.

Rozbor žalobních bodů:

K žalobním bodům Ad (1) a (3)

Žalobce namítá, že nebylo prokázáno, že žebřík, který mu byl odcizen je totožný s žebříkem, který popsali svědci R. N. a P. K. a nebylo postaveno najisto, kde umístěný žebřík stál, soud zaujímá stanovisko, že svědci N. a K. popsali posed, který na inkriminovaném místě viděli ležet, přičemž žalovaný dospěl k závěru, že popis zařízení uváděný svědky se shoduje s popisem zařízení tak, jak jej popsal žalobce (výpovědi žalobce a svědků se rozcházejí pouze v hodnocení, zda se jednalo o myslivecké zařízení). Dále dle protokolu o ohledání místa činu dne 26.7.2008, tj. dne následujícího po dni přestupku, nebylo však předmětné zařízení na místě nalezeno, ačkoliv svědci uvedli, že se toto zařízení na místě nacházelo ještě asi za měsíc. Z čehož tedy plyne skutečnost, že PČR při ohledání místa činu předmětné zařízení nenašla, což výpovědi svědka N. a obviněného K. značně zpochybňuje a soud má zato, že tedy nelze mít jednoznačně za prokázané, že p. N. a p. K. viděli zařízení přinesené žalobcem a tedy na popis předmětného zařízení i místa jeho umístění mohly správní orgány usuzovat pouze z výpovědi samotného žalobce. Soud však zaujímá danému zjištěnému skutkovému stavu stanovisko, že doznání nezbavuje správní orgán povinnosti zjistit takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, což se v daném případě nestalo, soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 22.1.2009, č.j. 1 As 96/2008-115. Žalobní body Ad (1) a Ad (3) soud shledal důvodnými.

K žalobnímu bodu Ad.(2)

Žalobce polemizuje se závěrem správních orgánů, že jím umístěný žebřík byl mysliveckým zařízením a výkladem správních orgánů pojmu myslivecké zařízení zaujímá soud stanovisko.

V zákoně o myslivosti není pojem „myslivecké zařízení“ definován. Správní orgán I. stupně svůj závěr, že šlo o myslivecké zařízení, opřel o vyjádření Městského úřadu Přestice, odbor regionálního rozvoje a životního prostředí jako orgánu státní správy myslivosti a o vyjádření svědka N. a obviněného K.. Žalovaný správní orgán tento závěr opřel o § 9 odst.

2 zákona o myslivosti a vyjádření svědka N. a obviněného K. Dle § 9 odst. 2 zákona o myslivosti je rovněž zakázáno poškozovat nebo ničit slániska, napajedla, zařízení pro přikrmování, pozorování a lov zvěře a další myslivecká zařízení. K jejich vybudování a umístění je nutný předchozí souhlas vlastníka honebního pozemku. Nedá-li žádný z vlastníků honebních pozemků v honitbě tento souhlas, rozhodne o umístění slániska, napajedla nebo zařízení pro přikrmování zvěře orgán státní správy myslivosti. Ustanovení zvláštních právních předpisů nejsou dotčena.

Soud má za to, že mysliveckým zařízením je mimo jiné zařízení pro pozorování zvěře a se stanoviskem správních orgánů obou stupňů se soud ztotožnil- žalobní bod Ad(2) nebyl shledán soudem důvodným.

Vzhledem k tomu, že bylo rozhodnuto na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a žalobu soud shledal důvodnou pro žalobní body uvedené pod bodem (1) a (3) žaloby, napadená rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, Škroupova 18, 306 13 Plzeň, ze dne 25.2.2009 č.j. ŽP/883/09 a Městského úřadu, odboru správního a dopravního Přeštice ze dne 12.12.2008 č.j. SD-Hru/20389/2008 se ve výroku III., IV., V. a VI. zrušil pro vady řízení, věc vrátil žalovanému správnímu orgánu Krajskému úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, Škroupova 18, 306 13 Plzeň k novému řízení a rozhodnutí (výrok pod I. rozsudku).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žalobci, který měl ve věci plný úspěch byla přiznána náhrada nákladů řízení spočívajících v právním zastoupení, a to zaplacený soudní poplatek 2000 Kč a 3 úkony právní pomoci dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., za převzetí žaloby a přípravu zastoupení, sepsání žaloby a účast u ústního jednání 21.9.2010, 3x po 2.100 Kč, tj. 6.300 Kč a 3 režijní paušály po 300 Kč, tj. 900 Kč, 20% DPH z této částky 1.440 Kč, odměna advokáta s DPH činí 8.640 Kč, celková částka nákladů činí 10.640 Kč. K plnění určil soud lhůtu 1 měsíce, tuto lhůtu považuje za přiměřenou (výrok pod II. rozsudku).

Poučení: *Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních (§ 102 a § 106 odst. 2 s.ř.s.). Důvody kasační stížnosti jsou taxativně stanoveny v § 103 odst. 1 s.ř.s. Kasační stížnost směřující pouze proti rozhodnutí o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí, je nepřipustná (§ 104 odst. 2 s.ř.s.). Kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s.ř.s. nebo důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl (§ 104 odst. 4 s.ř.s.).*

Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 21. září 2010

JUDr. Olga Charvátová
samosoudkyně